

РЕШЕНИЕ

№ 2722

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9976** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е жалба на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя Й. Л. П., чрез упълномощения юрисконсулт С. Д., против Заповед № РД-25-ЗС-409 от 06.09.2023г. на Управителя на НЗОК, с която на дружеството –жалбоподател са наложени десет санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 500 лева. Иска се отмяна на заповедта, като незаконосъобразна по посочени в жалбата съображения. Претендират се разноските по делото, в това число и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- Управител на НЗОК представя административната преписка свързана с издадената заповед. Оспорва жалбата, като неоснователна, чрез упълномощения юрисконсулт К. Й.. В открито заседание се представлява от процесуалния си представител, която пледира за отхвърляне на оспорването. Представя и писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- СОФИЯ-ГРАД /АССГ/, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. По отношение спазване срока за оспорване от приложени по делото доказателства /л.212/

се установява, че е връчена на 20.09.2023г., а видно от удостовереното в горния ляв ъгъл на л.6 /пощенско клеймо от 04.10.2023г./ и самият представен плик /л.214 от делото/ става ясно, че жалбата е изпратена по пощата именно на тази дата-04.10.2023г., т.е. в последния ден от законния 14-дневен срок, считано от връчване заповедта на 20.09.2023г. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществото си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Процесното административно производство е започнато със Заповед № РД-25-422 от 26.05.2023г. на Управителя на НЗОК, с която е възложена проверка на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, с адрес на лечебното заведение: [населено място], [улица] /л.201-202 от делото/. Видно от съдържанието на заповедта, възложена е тематична проверка с обхват- изпълнението на сключен договор с НЗОК, конкретно спазване на изискванията на НРД за медицинските дейности за 2020-22г., с оглед оказване на болнична медицинска помощ. Указано е, че проверката следва да се извърши от 29.05.2023г. до 02.06.2023г. и е възложена на двама поименно посочени главни експерти в дирекция КДЗЗО.

За резултата от проверката е съставен Протокол № РД-25-422-1 от 09.06.2023г. /л.99 и сл. от делото/. Видно от съдържанието на протокола е посочено, че са извършени проверки на документацията изготвена във връзка с посочените в протокола пациенти хоспитализирани в лечебното заведение с оглед оказаната медицинска помощ.

Съгласно констатациите по стр.8 от протокола /т.2/ на пациента Ж.Д.Я., с ИЗ № 31494/2021г., хоспитализирана в периода от 07.10.21 до 11.10.21г. в проверяваното лечебно заведение е установен пропуск при документирането, а именно в издадената Епикриза, при дехоспитализацията на 11.10.2021г., в която липсва отразен хистологичен резултат получен от взетите проби, който да потвърди окончателната диагноза, което е нарушение на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО и чл.293, ал.3, т.6 от НРД за МД за 2020-22г.

В протокола /стр.8-15/ са описани констатациите по повод хоспитализацията на други пациенти /ЗОЛ/, като са констатирани девет нарушения установени при проверка на медицинската и финансова документация, а именно изискано плащане/доплащане от страна на съответното здравноосигурено лице, с което лечебното заведение е нарушило чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО; чл.30, т.5 и чл.27 от НРД за МД за 2020-22г., във връзка с чл.29, т.4 от НОПДМП, вр. с чл.81, ал.3 от ЗЗ. Описани са конкретните факти относно настаняването на пациентите в условието на спешност, във връзка с чл.81, ал.3 от Закона за здравето, респективно приложимата наредба на Министерския съвет. Коментирани са конкретно съставени фактури, с оглед извършените дейности и стойностите платени от всеки от тези пациенти. Тези девет случая са обективирани, съгласно констатациите по т.3, т.4, т.4.1, т.5, т.5.1, т.6, т.6.1, т.7 и т.7.1 от протокола.

Изготвен е и протокол за неоснователно получени суми. Издадена е писмена покана за възстановяване на суми получени без правно основание, но с Определение № 1638 от 13.02.2024г. по настоящото дело производството по нейното оспорване е разделено в друго съдебно дело и не е предмет на настоящото.

Останалите констатации от протокола за извършената проверка нямат отношение към издадената заповед за налагане на 10 санкции „финансова неустойка“, поради което също са неотнормирани към предмета и няма да се обсъждат. Релевантни към оспорената заповед са само посочените по-горе т.2 и деветте констатации по т.3, т.4, т.4.1, т.5, т.5.1, т.6, т.6.1, т.7 и т.7.1 от протокола.

Видно от отразеното в писмо на л.97 от делото протоколите с констатациите от проверките, вкл. за неоснователно получени суми са връчени чрез ССЕСВ на лечебното заведение на дата 13.06.2023г., което и не е спорно по делото.

В протоколите изрично е указана възможността за писмено становище по направените констатации в 7-дневен срок от получаването.

Дружеството очевидно се е възползвало от правото да подаде становище-възражения и са подадени такива /л.91 и следващите/. По отношение на т.2 се възразява, че по повод извършена проверка от страна на ИА „Медицински надзор“ е била проверена цялата медицинска документация на ЗОЛ- Ж.Д.Я., с ИЗ 31494, като е съставен Протокол № 388 от 04.05.2023г., а в него не са отразени нарушения на медицинската документация. В този смисъл, абсолютно незаконосъобразно и в нарушение на правата на болницата, а и нелогично два държавни органа да извършат проверка на едно и също нещо и да констатират различни неща. При това положение извършената втора проверка от НЗОК на същата тази медицинска документация е незаконосъобразна, според лечебното заведение. По отношение на констатациите по т.3 от протокола, а именно относно заплащане на сумата от 900 лева от ЗОЛ М.З.Д се заявява, че същата е платена за избор на екип, но след като състоянието на спешност вече е овладяно и заплатените суми са изцяло законосъобразни. Аналогични са възраженията и по отношение на останалите случаи по т.4, 4.1,5, 5.1, 6, 6.1, 7 и 7.1 /текстът на възражението продължава на л.94 от делото/. Иска се от страна на Арбитражната комисия да вземе решение, с което да не накърнява правата на лечебното заведение, а констатациите в цитирания протокол са неправилни, необосновани и незаконосъобразни според болницата.

Сформирана е арбитражна комисия, която е заседавала двукратно. Видно от заседанието съгласно Протокол № 23 от 04.07.2023г. са участвали шестте члена, по трима посочени съответно от СЗОК и СЛК на БЛС, като първа точка от дневния ред е обсъдено именно възражението на жалбоподателя. Същото е разгледано в две части /по отношение т.2 и нарушението изразяващо се в липсващ реквизит на медицинската документация, както и по отношение останалите констатации свързани с изисквана сума заплатена от пациента./

Видно е, че по отношение случаят на ЗОЛ Ж.Д.Я /ИЗ 31494/2021г./ членовете на АК са гласували с 3 гласа, че е неоснователно и с 3 гласа, че е основателно това възражение, поради което при този равен резултат решение не е взето.

Аналогично е положението и по отношение произнасянето в частта по обособената втора точка /1.2 от дневния ред/ досежно друго вменено нарушение. В тази част АК също е постигнала равенство при подадените гласове на нейните членове и решение не е взето, а протоколът е изпратен на Управителя на НЗОК, на председателя на СК на БЛС и на лечебното заведение, обект на проверката.

Съгласно Протокол № 28 от заседание на АК проведено на 08.08.2023г. /л.65 и следващите/ става ясно, че отново поради равенство на подадените гласове не е взето

решение на Арбитражната комисия по отношение останалите точки от протокола, в които са визираны случаи на неоснователно изискани от пациентите суми и заплатени от тях. Изложени са мотиви както в едната насока, така и в противоположната, съответно от двете групи членове на АК /по 3 гласа за основателност и 3 гласа за неоснователност на възражението/, а протоколът е изпратен до съответните адресати.

Въз основа на така установените факти и направените констатации, ответният орган постановил оспорената заповед на 06.09.2023г., с която са постановени 10 санкции, всяка от които в размер на 500 лева. Само санкцията по т.1 от заповедта е за нарушение, свързано с непопълнен реквизит на медицинска документация- епикриза, в която според вмененото нарушение липсва отразен хистологичен резултат. Останалите девет санкции са свързани с изискване на суми от пациентите, настанени в лечебното заведение в условието на спешност.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон – чл.76, ал.2, предл.1-во от ЗЗО. Актът е издаден от подуправител на НЗОК, съгласно Заповед за заместване с № РД-09-703 от 21.08.2023г. на Управителя на НЗОК /л.225 от делото/, според която именно подписалата акта д-р Й. П. /подуправител/ замества Управителят в периода от 04.09.2023г. до 08.09.2023г., а актът е издаден на 06.09.2023г., т.е. по времето, когато д-р П. е изпълнявала функциите „управител на НЗОК“.

Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.76, ал.2 от ЗЗО и чл.59, ал.1 от АПК и съдържа всички изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта, респективно са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановената санкционна заповед.

По отношение спазването на административнопроизводствените правила, нормите на материалния закон и неговите цели, в контекста на дължимата служебна проверка за законосъобразност на акта, независимо от изложеното в жалбата /чл.168, ал.1 от АПК/, съдът съобрази следното:

Издаденият акт за налагане на санкции е въз основа на започнато производство по проверка на конкретния обект- болница, като видно от направените констатации на проверяващите е спазен предметният обхват на проверката, като е извършена от надлежно оправомощените със съответната заповед длъжностни лица. Съставен е официален документ- констативен протокол, обективиращ резултатите от извършената проверка, който е предявен в съответствие със законовите изисквания на юридическото лице, стопанисващо лечебното заведение, като са спазени правата му да подаде писмено възражение. По повод направеното възражение, от страна на ответния орган са предприети действия и е сформирана арбитражна комисия, но въпреки това, предвид равенството на гласовете /3 : 3/ не е взето решение, с което да се приемат направените възражения за основателни или да се отхвърлят. Изложени са мотивите и на двете групи гласове в комисията, но реално решение, като краен акт от дейността на арбитражната комисия не е взето. При това положение, въпреки предприетите действия в съответствие с изискването на чл.75, ал.5 от ЗЗО по посочените причини не е постановено решение на арбитражна комисия.

Следователно, издадената санкционна заповед е издадена в хипотезата на чл.76, ал.4 от ЗЗО. В този смисъл, са спазени процесуалните права на провереното лице и не е нарушено правото му на защита досежно правото да се разгледа възражението от арбитражен орган.

По отношение т.1 от заповедта:

Разпоредбите на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравето осигуряване посочват, че националните рамкови договори следва да съдържат отделните видове медицинска помощ и условията и реда за нейното указване.

Съгласно чл.293, ал.3, т.6 от НРД за МД за 2020-22г. При дехоспитализация изпълнителят на БМП предоставя на пациента епикриза с машинен текст, която се издава в три еднообразни екземпляра, като:

(3) Епикризата съдържа следните реквизити:

...т.б параклинични изследвания; хистологичен резултат, потвърждаващ окончателната диагноза“

Не се спори по делото, че епикризата не съдържа такъв резултат. В този смисъл, няма спор по фактите, а се спори относно законосъобразността на проверката от страна на НЗОК, която извършва „втора по ред проверка на едни и същи документи“, според заявеното още с възражението на болницата. В него лечебното заведение се позовава на протокол за извършена проверка от страна на ИА „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването, също приложен по делото /л.42-48/. Действително, от съдържанието на цитираният Констативен протокол за извършена проверка № 388 от 04.05.2023г. на ИА“МН“ се установява, че по повод подаден сигнал е извършена проверка относно оказаната медицинска помощ от страна на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, на пациент с инициалите Ж.Д.Я. Обаче, видно от съдържанието на съставения протокол, в него са удостоверени действията на проверяващите относно прегледа на документацията и обективизираните с нея процедури, като е коментирано и становището на посочените хабилитирани специалисти по повод проведено лечение и свързаните с него дейности, но в този протокол никъде не е коментирано съдържанието на съставената епикриза при дехоспитализацията на пациентката, нито е извършвана оценъчна дейност за законосъобразността на този документ. В този смисъл, доводите на жалбоподателя, че два пъти е проверявано лечебното заведение „за едни и същи“ факти и документи не намират опора в представените доказателства, на които се позовава. Проверка за съответствие на издадената епикриза със законите изисквания, респективно с изискванията на НРД за МД за 2020-22г. за първи път е извършвана именно в хода на настоящото административно производство, иницирано от Управителя на НЗОК.

Както вече бе посочено по-горе съдържанието на разпоредбата на НРД, сред нейните задължителни реквизити е именно т.нар хистологичен резултат, който не се съдържа в епикризата и тази констатация, респективно неоснователните възражения на лечебното заведение в този аспект водят до извода, че действително е осъществено вмененото нарушение.

По отношение на останалите 9бр. санкции финансова неустойка, наложени за нарушения по чл.30, т.5 от НРД за МД за 2020-22г. следва да се отбележи, че според този текст „Изпълнителите на медицинска помощ се задължават да:...5. не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПР/КПр, в които изрично е посочено;

По делото е безспорно, с оглед изявленията на страните, че визираните в тези 9 случая пациенти са настанени в условието на спешност. Нещо повече, представените официални документи по преписката го установяват, а липсват противоречиви доказателства, които да оборват тази констатация. Не се спори и относно факта, че за всички случаи е направено плащане от съответния пациент, съобразно описаните стойности за избор на екип и допълнително поискани услуги. Следователно, всички пациенти, здравноосигурени лица, описани в т.2; т.3; т.3.1; т.4; т.4.1; т.5; т.5.1; т.6 и т.6.1 са заплатили описаните суми, а този факт се доказва и от представените по делото писмени доказателства.

Вярно е, че съгласно чл.45 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ НЗОК заплаща оказването на следните видове медицинска помощ:

1. медицински и дентални дейности за предпазване от заболявания;
2. медицински и дентални дейности за ранно откриване на заболявания;
3. извънболнична и болнична медицинска помощ за диагностика и лечение по повод на заболяване;
4. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) долекуване, продължително лечение и медицинска рехабилитация;
5. неотложна медицинска помощ;
6. медицински грижи при бременност, раждане и майчинство;
7. (нова - ДВ, бр. 59 от 2006 г., отм., бр. 98 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.);
8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 59 от 2006 г.) аборти по медицински показания и при бременност от изнасилване;
9. (доп. - ДВ, бр. 110 от 1999 г., предишна т. 8, бр. 59 от 2006 г., изм., бр. 59 от 2010 г., в сила от 31.07.2010 г.) *дентална помощ;*
10. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 59 от 2006 г.) *медицински грижи при лечение в дома;*
11. (изм. - ДВ, бр. 107 от 2002 г., предишна т. 10, бр. 59 от 2006 г.) *предписване и отпускане на разрешени за употреба лекарства, предназначени за домашно лечение на територията на страната;*
12. (нова - ДВ, бр. 111 от 2004 г., предишна т. 11, бр. 59 от 2006 г., доп., бр. 101 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) *предписване и отпускане на медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели, предназначени за домашно лечение на територията на страната, както и на медицински изделия, прилагани в болничната медицинска помощ;*
13. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 111 от 2004 г., предишна т. 12, бр. 59 от 2006 г.) *медицинска експертиза на трудоспособността;*
14. (предишна т. 12 - ДВ, бр. 111 от 2004 г., предишна т. 13, бр. 59 от 2006 г.) *транспортни услуги по медицински показания;*
15. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 98 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2020 г. *относно думите "както и медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания") медицински*

дейности, лекарствени продукти, диетични храни за специални медицински цели, медицински изделия и високоспециализирани апарати/уреди за индивидуална употреба по чл. 82, ал. 1, т. 1а, 2, 3а, 6б и ал. 1а и 3 от Закона за здравето, както и медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания, извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, финансирани с трансфер от Министерството на здравеопазването съгласно закона за бюджета на НЗОК за съответната година;

16. (нова - ДВ, бр. 101 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 106 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.);

17. (нова - ДВ, бр. 101 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 106 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.).

В този смисъл, всички описани 9 случая на хоспитализации, за които е прието нарушение на **чл.30, т.5 от НРД за МД за 2020-22г.** несъмнено попадат в приложното поле на заплатените от НЗОК медицински видове помощ. Обаче, от мотивите на административния орган издал заповедта става ясно, че санкциите по **т.2, т.3, т.4, т.5 и т.6** включително се налагат и за нарушаване правилото на *чл.29, т.4 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ*, която норма забранява извършването на избор на екип/лекар, в условията на спешност, във връзка с разпоредбата на *чл.81, ал.3 от Закона за здравето*, според която условията и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ по ал.1 се определят с наредба на Министерския съвет.

Освен това, **в обобщителната част** на административния акт по отношение на всяка от петте описани санкции /в курсив/ е посочено, че „с гореописаното ЛЗ е изискала плащане/доплащане от ЗОЛ, с което е нарушен **чл.30, т.5 от НРД за МД за 2020-22г.**...във връзка с **чл.24б от НОПДМП**, във връзка с *чл.81, ал.3 от ЗЗ*. Като краен резултат, с административния акт се налагат финансови неустойки за нарушения квалифицирани именно по този начин, всяка от които в размер на 500 лева, на основание **чл.414, ал.3 от НРД за МД за 2020-22г.**

Съгласно тази разпоредба „*Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал.2, т.2 от ЗЗО, определени в този НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв.*“.

Очевидно е, че в текста разпоредбата не е предвидено налагане на санкция за нарушение на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, издадена на основание *чл.81, ал.3 от Закона за здравето*.

Съгласно чл.412, ал.3 от НРД за МД за 2020-22г. „За всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция.“

Текстът на алинея (4) указва, че „В случаите по ал. 3 общият размер на санкцията е сбор от санкциите за всяко едно нарушение.“, а според нормата на ал.(5) *При констатирани нарушения по изпълнение на КП, АПр, КПр и КДН за всяко едно от тях се налага съответна по вид и размер санкция.*

На основание чл.412, ал.6 от НРД „В случаите по ал. 5 общият размер на санкцията е сбор от санкциите за всяко едно нарушение.“

Следователно, подходът на административният орган наложил санкциите е в очевидна колизия с един от основните принципи на НРД, а именно за всяко нарушение да се налага отделна санкция, а като краен резултат, общият размер на санкцията да представлява сбор от санкциите за всяко едно нарушение. Ответникът въобще не е изложил подобни съображения, т.е. че налага отделни санкции за констатираните от него нарушения, а като краен резултат се определя общата санкция от 500 лева, поради което извод за определянето на санкциите по този начин не може да се направи. Нещо повече, правната квалификация на всяко едно от нарушенията по **т.2, т.3, т.4, т.5 и т.6** е и **материално незаконосъобразна**, доколкото с връзки между така описаните норми се обосновава извод за едно нарушение, което противоречи на нормативната уредба. Нарушението по чл.30, т.5 от НРД и нарушението по чл.29, т.4 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, издадена на основание чл.81 от ЗЗ са съвсем различни по вид нарушения. В този смисъл, ако санкционната норма на чл.414, ал.3 от НРД бе приложима и въз основа на нея могат да се наложат санкции и за двете нарушения, органът би следвало да наложи отделни санкции за двете, които след това да се сбират, в съответствие с чл.412 от НРД. По-същественото нарушение в случая обаче е принципната неприложимост на санкционната разпоредба по отношение нарушения на чл.29, т.4 от НОПДМП, вр. с чл.81 от Закона за здравето. Както вече бе посочено по-горе чл.414, ал.3 от НРД би могъл да бъде правно основание за налагане на санкции, САМО когато „изпълнител на болнична медицинска помощ *наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал.2, т.2 от ЗЗО, определени в този НРД*“

С други думи, в противоречие с основен принцип в санкционното право „**законоустановеност**“ на наказанието, ответният орган е наложил санкциите по чл.414, ал.3 от НРД и за нарушения извън предметния обхват на НРД, а именно на съвсем различен подзаконов нормативен акт, издаден въз основа на друг закон- Закона за здравето. Именно последният

съдържа изчерпателно хипотезите за налагане на санкции /наказания/ за нарушения на ЗЗ, респективно на подзаконовите актове по неговото прилагане, каквато несъмнено е НОПДМП, с оглед санкционната норма на *чл.221 от Закона за здравето*. Отделен е въпроса, че въобще реда за налагане на такива санкции е друг, а оттам произтича и компетентността на съвсем различни органи /актосъставители и наказващи органи/, които да налагат санкции за нарушения, например по чл.29, т.4 от НОПДМП. Колкото до останалите санкции, съдържащи се в **т.3.1, т.4.1, т.5.1 и т.6.1** констатациите на съда са аналогични, с тази разлика, че в тях освен нарушение на чл.30, т.5 от НРД за МД за 2020-22г. се вменява нарушение на друг текст на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, издадена на основание чл.81 от ЗЗ, а именно по *чл.24б от Наредбата*, според който текст *„Допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1, т. 1 и 2 се заявяват писмено от пациента, който декларира, че е направил своя избор след представяне на ценоразписа на услугите.“*, а съгласно установеното при проверката липсва такова писмено заявление за допълнително поискани услуги.

В контекста на изложеното по-горе, само санкцията по т.1 от заповедта е наложена без да се смесват недопустимо съставите на нарушения, съгласно различни нормативни актове извън предметния обхват на НРД, но и тя е незаконосъобразна. Това е така, защото същата е наложена въз основа на чл.414, ал.3 от НРД за МД за 2020-22г., а както става ясно от състава на вмененото нарушение, същото съставлява неспазване на изискванията за съставяне на медицински документи и по-конкретно задължителен реквизит на *епикризата*, съгласно чл.293, ал.3, т.6 от НРД, т.нар. хистологичен резултат. По делото не се спори, че са взети такива биологични проби и са направени съответни изследвания, нещо за което самият административен акт свидетелства при описание на нарушението. В този смисъл въобще не става въпрос за нарушаване на пациентските права, досежно реда на оказване на болнична помощ, каквото би било липсата на подобно изследване, каквото се полага на пациента и следва да бъде извършено за надеждност и пълнота на провежданото лечение. Самият орган изтъква в заповедта, че са взети проби, че са направени изследвания, дори обсъжда становищата на хабилитирани лица по този повод, респективно правилността на проведеният алгоритъм на вземане пробите и провеждане на изследванията, респективно отчитане на резултатите от тях. Нарушението по т.1 от заповедта е вменено единствено в насока неспазване изискванията за реквизити на медицинската документация, т.е. по повод документооборота. В този случай, **приложима** санкционна норма би била

чл.416, ал.3 от НРД за МД за 2020-22г., а не чл.414, ал.3 от същия. По този начин, макар реално да е извършено нарушението по т.1, респективно доводите на жалбоподателя в противоположната насока да са неоснователни, санкцията за това нарушение е наложена отново в нарушение на принципа за *законоустановеност*, защото е приложена неотнормирана санкционна разпоредба, т.е.наказанието се налага въз основа на различна от приложимата норма.

Съвсем отделен е въпроса за нарушение и на другия основен принцип- *индивидуализация* на наказанието /санкцията/, приложим в санкционното право. Без каквито и да е относими към тази преценка мотиви, органът е наложил максималния размер на всяка от 10-те санкции финансова неустойка. Съображенията за определяне на санкцията в максимален размер не могат да се предполагат /презюмират/, а следва ясно и конкретно да се посочи какви са причините, поради които се определят най-тежките възможни финансови неустойки. Обратното означава, че същите са наложени прекомерно, несъразмерно, в явно нарушение с принципа на чл.6 от АПК и това е самостоятелно основание за тяхната отмяна.

При така направените констатации, процесната заповед е материално и процесуално незаконосъобразна, постановена при съществени нарушения на производствените правила, в разрез с материалноправните норми на закона и неговите цели, с оглед контекста на гореизложеното, а подадената срещу нея жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** и следва да бъде уважена, макар и по съвсем различни от изложените в нея съображения.

Разноски се претендират жалбоподателя още с подаване на оспорването, а при този изход на спора такива следва да му се присъдят и включват платената държавна такса в размер на 50 лева, както и юрисконсултско възнаграждение, доколкото оспорващото дружество се представлява в процеса именно от такъв процесуален представител. Съгласно чл.24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП следва да се определи дължимото възнаграждение в минимален размер, тъй като представителят на страната не участва в открито заседание и определяне на по-висок размер би било необосновано. Следва да се присъди общо сумата от 150 лева разноски по делото, пред настоящата инстанция, които НЗОК да заплати на дружеството-жалбоподател.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ изцяло, по жалба на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя Й. Л. П., Заповед № РД-25-ЗС-409 от 06.09.2023г. на Управителя на НЗОК, с която на дружеството–жалбоподател са наложени десет санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 500 лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, представлявана от управителя, да заплати на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя Й. Л. П., сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, разноски по делото в производството пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните в 14-дневен срок от съобщението, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: